

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dany Mazákové a soudců Mgr. Olgy Mičanové a Mgr. Ondřeje Rotta ve věci

nezletilého:

██████████, narozený ██████████
trvale bytem ██████████, ██████████
zastoupený opatrovníkem městem ██████████
sídlem ██████████

syna rodičů:

██████████, narozená ██████████
bytem ██████████, ██████████
zastoupená advokátem Mgr. Václavem Píchou
sídlem Sladkovského 51, 506 01 Jičín

██████████, narozený ██████████
bytem ██████████, ██████████
zastoupený advokátkou JUDr. Kateřinou Součkovou
sídlem Šafaříkova 161, 506 01 Jičín

o výživném

o úpravě styku

o odvolání matky proti rozsudku Okresního soudu v Jičíně ze dne 29. června 2023 č. j. 30 P 73/2020 - 235

takto:

I. Rozsudek okresního soudu se ve výrocích I, III, IV a VI **mění** takto:

1. Otec je povinen s účinností od 1. 3. 2022 do 30. 4. 2023 platit pro nezletilého ██████████ výživné 7 500 Kč měsíčně, a to do každého 15. dne v měsíci k rukám matky.

2. S účinností od 1. 5. 2023 je otec povinen platit pro nezletilého [REDAKCE] výživné 5 500 Kč měsíčně, a to do každého 15. dne v měsíci k rukám matky.
  3. Dlužné výživné vzniklé jeho zvýšením za dobu od 1. 3. 2022 do 30. 4. 2023 ve výši 12 000 Kč je otec povinen zaplatit do dvou měsíců od právní moci tohoto rozsudku k rukám matky.
  4. Tím se mění rozsudek Okresního soudu v Jičíně ze dne 13. 3. 2020 č. j. 30 Nc 2916/2020-44 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 5. 2020 č. j. 20 Co 80/2020-64 ve výroku o výživném.
- II. Ve výroku V se rozsudek okresního soudu **potvrzuje**.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před okresním ani před krajským soudem.

Odůvodnění:

1. Okresní soud zamítl návrh matky na zvýšení výživného pro nezl. [REDAKCE] s účinností od 1. 3. 2022 (výrok I) a návrh otce na snížení výživného pro nezl. [REDAKCE] s účinností od 1. 2. 2023 do 31. 3. 2023 (výrok II). S účinností od 1. 4. 2023 snížil výživné, které je otec povinen platit pro nezl. [REDAKCE], na 3 700 Kč měsíčně s tím, že je splatné vždy do každého 15. dne kalendářního měsíce k rukám matky (výrok III). Dluh na výživném za období od 1. 4. 2023 do 30. 6. 2023 ve výši 600 Kč otci uložil zaplatit k rukám matky spolu s běžným výživným za měsíc červenec 2023 (výrok IV). Dále rozhodl, že otec je oprávněn stýkat se s nezl. [REDAKCE] a) každý lichý kalendářní týden od středy 18.45 do neděle 18.00 hodin s tím, že nezletilého převezme v místě jeho bydliště a tamtéž ho odevzdá; b) každý lichý rok o jarních prázdninách od soboty 9.00 hodin do neděle následujícího týdne do 18.00 hodin; c) každý sudý rok o velikonočních prázdninách od pátku 9.00 hodin do pondělí 18 hodin; d) každý sudý rok o podzimních školních prázdninách od prvního dne prázdnin 9.00 hodin do posledního dne do 18.00 hodin; e) každý lichý rok od 23. 12. od 9.00 hodin do 26. 12. do 18.00 hodin; f) každý sudý rok od 27. 12. od 9.00 hodin do 1. 1. následujícího roku do 18.00 hodin a g) o hlavních letních prázdninách vždy od 1. 7. do 15. 7. a od 1. 8. do 15. 8. vždy od 9.00 hodin do 18.00 hodin s tím, že v případě styku uvedeného v bodě V. b) až g) rozsudku je matka povinna nezletilého předat otci v místě jeho bydliště a tamtéž ho převzít (výrok V). Tím změnil rozsudek Okresního soudu v Jičíně ze dne 13. 3. 2020 č. j. 30 Nc 2916/2020-44 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 5. 2020 č. j. 20 Co 80/2020-64 (výrok VI). Žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok VII).
2. Z obsahu spisu vyplývá, že matka se návrhem domáhala zvýšení výživného pro nezl. [REDAKCE], a to zpětně od 1. 3. 2022 na 10 000 Kč (resp. s vědomím, že otci poklesl výdělek, výživné ponechala na úvaze soudu) s tím, že potřeby nezletilého se zvýšily věkem, docházkou do školy a zájmovou činností a její příjem se v rozhodné době, kdy byla se synem kvůli distanční výuce doma, snížil. Otec se naopak domáhal snížení výživného s účinností od 1. 2. 2023 s odůvodněním, že bez svého zavinění přišel o práci, byl s ním ukončen pracovní poměr z organizačních důvodů, výživné v plné výši stanovené předchozím soudním rozhodnutím hradil až do konce března 2023. Od dubna posílal výživné 3 500 Kč, i po nástupu do nového zaměstnání považoval výživné 3 500 Kč za přiměřené s přihlédnutím k tomu, že přispívá nad rámec výživného. Dále se otec domáhal změny úpravy styku se synem.
3. Okresní soud vyšel ze zjištění, že rozsudkem Okresního soudu v Jičíně ze dne 13. 3. 2020 č. j. 30 Nc 2916/2020-44 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 5. 2020 č. j. 20 Co 80/2020-64 byl nezl. [REDAKCE] svěřen do péče matky a otci určeno výživné

6 500 Kč měsíčně. V době předchozího rozhodování měl otec příjem kolem 55 000 Kč a matka kolem 25 200 Kč. Byl rovněž upraven styk nezletilého s otcem tak, že otec byl oprávněn stýkat se s nezletilým každý lichý kalendářní týden od čtvrtka do neděle s tím, že nezletilého si vyzvedne ve čtvrtek ve škole po vyučování a matce ho vrátí v neděli v 18 hodin v bydlišti nezletilého a každý sudý kalendářní týden vždy ve čtvrtek, kdy si ho vyzvedne ve škole po vyučování a odevzdá ho matce v 18 hodin v místě bydliště nezletilého, současně byl upraven styk otce s nezletilým v době prázdnin. Po provedeném dokazování okresní soud uzavřel, že návrh otce na snížení výživného je převážně důvodný. Otec bez své viny přišel v říjnu 2022 o zaměstnání, kde dosahoval příjmu od 53 000 Kč do 59 000 Kč čistého měsíčně. Od března 2023 je opět zaměstnaný, jeho příjem se však pohybuje od 35 000 Kč do 39 300 Kč čistého měsíčně, tedy je výrazně nižší. Otec má ještě jednu další vyživovací povinnost k zletilému synovi, který studuje na vysoké škole. S nezletilým se otec stýká a v jeho péči bude nezletilý při běžných stycích kolem 10 dnů v měsíci. Okresní soud proto snížil výživné, které je otec povinen platit, od dubna 2023 na 3 700 Kč měsíčně, naproti tomu zamítl jako nedůvodný návrh otce na snížení výživného za období od 1. 2. 2023 do 31. 3. 2023, neboť i za tyto měsíce otec hradil výživné v původní plné výši a spotřebované výživné se nevrací. Připustil, že snížení výživného není v zájmu nezletilého dítěte, ale soud musí přihlídnout i k poměrům povinného rodiče. Doplnil, že potřeby nezletilého se od doby posledního rozhodování nijak výrazně nezvýšily a naopak se zvýšil příjem matky. Otec je připraven podílet se na mimořádných výdajích, když již přispěl na školu v přírodě a sportovní vybavení a nad rámec výživného v minulosti také přispíval, což matka nerozporovala. Synovi také přispívá na nákladný koníček (■■■■). Pokud by rodiče mezi sebou komunikovali, mohli by se dohodnout i na tom, kdo se na mimořádných platbách bude jakým způsobem podílet, např. při úhradě stomatologického ošetření. S ohledem na uvedené zamítl návrh matky na zvýšení výživného s účinností od 1. 3. 2022, neboť byť v době do 31. 10. 2022 měl otec vyšší příjem, za situace, kdy od listopadu 2022 o zaměstnání přišel a příjem mu výrazně poklesl a také se výrazně nezměnily ani poměry syna, matkou požadované zvýšení výživného by bylo nepřiměřené. Dodal, že v mezidobí se zvýšil příjem matky a i ona se tak na případných zvýšených potřebách syna může podílet. Ve věci úpravy styku otce s nezletilým okresní soud přihlédl k dosavadní úpravě, kterou shledal převážně stále vyhovující. Konstatoval, že vzhledem k tomu, že nezletilý k otci dojíždí a při běžném styku, který byl nastaven i na dobu od čtvrtka do pátku byl problém, aby po vyučování otec syna vyzvedával kvůli pracovnímu vytížení, prodloužil styk nezletilého s otcem na každý lichý týden v roce od středy 19.45 hod do neděle 18.00 hod. s tím, že ve středu nezletilý dochází do oddílu stolního tenisu, který končí v 19.15 hod. Nadto při stávající úpravě, která fakticky příliš nefungovala, byl nezletilý u otce ve čtvrtek až v odpoledních hodinách a v pátek ráno odjížděl do školy a na odpoledne se již k otci nevracel. Okresní soud neshledal důvod měnit týdny běžného styku, když matka má nastavenou práci i o sobotách v lichém týdnu. Důvod pro změnu styku o hlavních letních prázdninách neshledal, neboť dosud fungoval. Otec navíc v novém zaměstnání bude muset čerpat dovolenou dle požadavku zaměstnavatele. Matka uvedla, že je připravená v těchto termínech syna k otci vozit. Tím se rodiče v podstatě prostřídají v dopravě a není důvod k tomu, aby matka i při běžném styku syna k otci vozila, popř. ho vyzvedávala, neboť by jí to komplikovalo dopravu při dojíždění do zaměstnání a zpět. Matce nelze klást za vinu, že se odstěhovala, neboť pro neshody s otcem využila nabídku nastěhovat se do domu svých rodičů. Okresní soud tedy napadeným rozsudkem zasáhl do úpravy výživného a do úpravy běžného styku tak, jak je uvedeno shora, v ostatním ponechal v platnosti dosavadní úpravu s výjimkou přebírání a předávání syna.

4. Proti rozsudku podala matka odvolání (při odvolacím jednání uvedla, že svým odvoláním nebrojila proti výroku II rozsudku). Namítla, že závěry okresního soudu nejsou přiléhavé, nevyplynávají z provedeného dokazování a jsou zjednodušující, činěné výlučně ve prospěch

otce a k její tíži. Okresní soud se nezajímal o celkovou majetkovou situaci otce, nezohlednil, že matka za účelem dosahování svých příjmů musí vykonávat dvě práce, bydlí v nájmu u svých rodičů a nevlastní (na rozdíl od otce) žádný nemovitý majetek. Okresní soud rovněž pominul, že otec dosahoval v rozhodném období (za něž matka žádala zpětné zvýšení výživného) mimořádného čistého příjmu v průměrné výši 73 423 Kč ze zaměstnání, dále měl příjem (do října 2022) z vedlejší samostatné podnikatelské činnosti ve výši 387 500 Kč – skutečné náklady otec neprokazoval a soud je ani nezjišťoval, tedy v rozhodném období od 1. 3. 2022 do října 2022 otec dosahoval průměrného příjmu ve výši cca 100 000 Kč čistého měsíčně a jeho příjem se tak oproti jeho příjmům dle předchozího rozhodnutí prakticky zdvojnásobil. Zdůraznila, že otec přistoupil k ukončení samostatné výdělečné činnosti ze své vůle bez jakéhokoli důvodu se sdělením, že tak učinil, aby mohl být evidován na úřadu práce, tedy vlastním zaviněním pozbyl bez jakéhokoli objektivního důvodu další příjem. Současně otec ani netvrdil, že by po skončení pracovního poměru aktivně hledal nové zaměstnání. V měsících, kdy otec bez důvodu nepracoval, ani nevykonával dřívější samostatně výdělečnou činnost, je proto nezbytné vycházet z potenciality jeho příjmu, kterého by mohl dosahovat, pokud by se o nalezení zaměstnání pokusil. Okresní soud prakticky opomenul, že otec je vlastníkem (spoluvlastníkem) několika nemovitostí, jezdí na pravidelné dovolené (hory, moře) a může hradit dle svých tvrzení synovi i mimořádně nákladné koníčky. V tomto světle je pak nepřijatelný závěr soudu o tom, že to je matka, komu vzrostly příjmy, a tak může být otci výživné sníženo. Skutečnost, že otec kupuje synovi dárky, bere jej na dovolené atp., není započitatelná, ani nenahrazuje vyživovací povinnost otce. Nadto, většinu věcí, které otec uvedl, že synovi zakoupil, si syn nemůže k matce přenést, ale může je užívat toliko u otce. Životní úroveň otce nemůže být financována na úkor jeho vyživovací povinností, tím spíše nemůže způsobovat nižší životní úroveň matky, která by daný výpadek měla sanovat ze svého. Okresní soud rovněž nezjišťoval majetkové poměry přítelkyně otce, s níž tvoří společnou domácnost. Zcela nedostatečně okresní soud vyřešil otázku trvání druhé vyživovací povinnosti otce k jeho prvorozenému synovi. Matka měla za to, že otec má již jen jednu vyživovací povinnost, neboť druhý dospělý syn se již soustavně a zejména účelně nepřipravuje pro výkon svého budoucího povolání. Měla za to, že důvody, které měly vést okresní soud k přijetí závěru o nepřiměřenosti jejího návrhu na zpětné zvýšení výživného, napadený rozsudek neuvádí a je proto nepřezkoumatelný. Jedná se přitom o zákonný a zcela legitimní nárok nezletilého dítěte, který nelze označit za nepřiměřený. V kontextu rozšíření styku otce se synem připomněla, že styk ze strany otce nebyl v minulosti dodržován a realizován, přestože byl stanoven soudním rozhodnutím. Odůvodnění napadeného rozsudku pak nevysvětluje, co se na postoji otce mělo za řízení změnit, že je mu styk (přes jeho nedodržování v minulosti) rozšířen a je zde důvodný předpoklad, že otec opět nebude styk dodržovat a realizovat, nicméně výživné ve vyšší výši hradit přesto nebude. Při odvolacím jednání upřesnila, že nezletilý s výjimkou běžných výdajů, má zvýšené výdaje jen v souvislosti se zájmovou činností, průběrně cca 500 Kč za měsíc, hraje stolní tenis. K námitkám otce, že syna k otci na letní prázdninový pobyt poslala bez potřebného oblečení, resp. vybavení, uvedla, že toto se stalo jednou, předpokládala, že syn u otce vybavení má, boty měl syn na sobě, není pravda vše, co otec uvádí. Připustila, že otce chtěla donutit, aby synovi vybavení koupil. Pokud jde o vystříhnutou fotografii v pasu, uvedla, že toto se stalo po covidu, pas byl prošlý a foto již neodpovídalo věku syna, proto si jej vystříhla na památku. Potvrdila, že otec od července 2023 posílá na syna výživné 3 700 Kč a uhradil rovněž 600 Kč na dluh dle napadeného rozsudku. K úpravě styku uvedla, že otec styk v liché čtvrtky nedodržoval, syna si bral od pátku do neděle, nezletilý v pondělí a ve středu od 18:00 hodin trénuje s dospělými. Navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc okresnímu soudu vrátil k dalšímu řízení. Ke styku otce se synem v závěru odvolacího jednání uvedla, že k možnému návrhu otce na styk od čtvrtka do pondělí by se musel vyjádřit nezletilý.

5. Otec se k odvolání matky vyjádřil. Pokud jde o styk s nezletilým, uvedl, že již v roce 2021 matce opakovaně sděloval, že není schopen styk se synem, pokud jde o sudé čtvrtky, realizovat z důvodu zaměstnání v kontextu s tím, že syn přestoupil ze školy v [REDACTED] do školy v [REDACTED]. Matku o změnu styku žádal opakovaně. Byť mu okresní soud napadeným rozsudkem nevyhověl s jeho požadavky na úpravu styku, nově nastavený rozsah styku realizovat chce a bude, neboť není nucen opouštět své zaměstnání v pracovní době. Ke kroužku stolního tenisu uvedl, že tento začíná pro děti ve středu v 17:00 hodin, v 18:00 hodin začínají hrát dospělí. Přesto se smířil s pozdní hodinou vyzvedávání syna, jak stanovil okresní soud. Apeloval na matku, aby nezl. syna přestala citově vydírat v tom smyslu, že pokud bude více u otce, jí ani babičku již nikdy neuvidí a že si musí vybrat mezi ní či otcem, s čímž se mu syn opakovaně svěřil. Dodal, že matka sice usiluje o co nejvyšší výživné a vyčítá otcí, že nerealizuje styk v sudé čtvrtky, ale ona sama porušuje rozhodnutí soudu, dle kterého je povinna syna na styk připravit, což nejméně od února 2023 neplní. V této souvislosti poukázal na vybavení syna ke 14dennímu letnímu styku u otce od 1. 7. 2023 (1x tričko plus tričko, ve kterém přijel, 1x tepláky, 1x mikina, 5x slipy, 5x ponožky, 2x krat'asy), ačkoli synovi výslovně říkal, že pojednou na dovolenou na hory. Na 14denní letní styk u otce od 1. 8. 2023 matka syna vybavila krat'asy ušitými z tepláků, starým tričkem a roztrženými gumovými kroksy, ve kterých přijel (jiné boty s sebou syn neměl), dále měl s sebou 2 trička, 1 tepláky, 1 mikina, 2 krat'asy, 5x slipy, 5x ponožky. Otec opětovně synovi říkal, že pojedou na hory, na příměstský tábor a na chatu. Syn se mu svěřil, že matku o více oblečení žádal, nicméně ona odmítla. Otec tak musel nezletilého kompletně vybavit sám. Pokud tedy matka svým uvedeným přístupem otce nutí k tomu, aby synovi nakupoval vybavení a oblečení obdobně, jako tomu je při střídavé péči, kdy má dítě vybavení u každého z rodičů, mělo by se to promítnout do částky výživného směrem dolů ve prospěch otce a nikoli nahoru, jak požaduje matka. Dodal, že matka v minulosti předala otcí před letním stykem a tedy plánovanou dovolenou cestovní pas syna s vystřiženou fotografií. Dále uvedl, že nezpochybňuje, že matka vykonává dvě práce, ale její pracovní doba je stejná, jako by se jednalo o jednu běžnou pracovní dobu jednoho zaměstnání. Stran matkou namítaného mimořádného příjmu otce ve výši 73 423 Kč uvedl, že takto byla jeho průměrná mzda (běžně okolo 55 000 Kč) navýšena jenom díky vyplacenému odstupnému z důvodu skončení pracovního poměru pro nadbytečnost, ze kterého otec po skončení pracovního poměru žil a spotřeboval jej za běžné žití tak, jako by dalších 5 měsíců dostával mzdu. Pokud by měl soud vycházet za měsíce trvání pracovního poměru z průměrného příjmu 73 423 Kč, pak za dobu následujících pěti měsíců – od skončení pracovního poměru do doby, než otec obdržel podporu v nezaměstnanosti, by soud musel vycházet z příjmu otce 0 Kč. Okresní soud tedy zcela logicky a správně nenavýšoval příjem otce z obdrženého odstupného, vycházel z jeho průměrného příjmu okolo 55 000 Kč a s odstupným pracoval tak, jako by otec dalších pět měsíců po skončení pracovního poměru pobíral průměrnou mzdu (byť to v odůvodnění rozsudku explicitně neuvádí). Argumentace matky je účelová. Zdůraznil, že i za předmětných pět měsíců, kdy žil z odstupného, a i následně v době, kdy byl evidován na úřadu práce a byl odkázán na podporu v nezaměstnanosti, hradil výživné v plné původní výši. K jeho příjmům z vedlejší samostatné výdělečné činnosti, uvedl, že se jednalo o příležitostný příjem, v roce 2021 s výdělkem cca 77 000 Kč za rok, za rok 2022 byl příjem obdobný. Z uvedených výdělků a zapůjčených peněz si otec zakoupil v prosinci 2022 starší automobil, aby byl tzv. mobilní, což je jistě jedna z nutností při shánění nového zaměstnání, nadto nyní za práci dojíždí do [REDACTED] a automobil tak potřebuje. Rozhodně nelze uzavřít, v rozhodném období od března 2022 do října 2022 dosahoval příjmu cca 100 000 Kč měsíčně. Rovněž není pravda, že by se bez objektivního důvodu vzdal svého dalšího příjmu, a to z vedlejší činnosti. Bez ukončení vedlejší činnosti by nemohl být zaevidován na úřadu práce, musel by hradit plné částky sociálního a zdravotního pojištění a práci shánět bez pomoci úřadu práce. Práce u společnosti [REDACTED] mu přitom byla zajištěna právě úřadem

práce, který mu nabídl zařazení do projektu Outplacement dotovaného Evropskou unií pro prvouchazeče o zaměstnání, kteří mají kvalitní předchozí pracovní minulost. Dodal, že v roce 2001 utrpěl [REDAKCE], byl opakovaně operován a následky pocítuje dodnes. Vedlejší činnost proto nikdy neplánoval jako činnost hlavní a nepochyboval proto, že ukončení vedlejší činnosti kvůli úřadu práce bude přínosnější než její udržení. Nelze po něm spravedlivě požadovat, aby nad rámec běžného zaměstnání vedlejší činnost vykonával, resp. mu nelze vyčítat, že vedlejší činnost v dané situaci ukončil a zaevidoval se na úřad práce. Již v době uzavření dohody o skončení jeho pracovního poměru, začal komunikovat s úřadem práce, práci si aktivně hledal, kontaktoval řadu zaměstnavatelů. Pokud jde o jeho majetkovou a životní úroveň, uvedl, že nemovitý majetek zdědil po rodičích, vlastní rodinný dům v [REDAKCE], který vlastní se svou sestrou rovným dílem, dále společně se sestrou vlastní malou chatku. Jeho životní úroveň tak nijak nepřevyšuje nad životní úroveň matky, a to ani, pokud jde o dovolené. Jeho vyživovací povinnost k druhému synovi [REDAKCE] nezanikla, syn [REDAKCE] studuje navazující magisterské studium. Rozhodně se nejedná o opakovaně zahajované studium různých fakult či oborů. Syn [REDAKCE] po dokončení středoškolského studia původně v roce 2016 nastoupil na [REDAKCE], nicméně studium nezvládal díky špatně zvolenému [REDAKCE] oboru a ukončil jej. Nastoupil proto ihned od září 2017 na [REDAKCE] univerzitu v [REDAKCE], kde již byla náročnost studia pro syna [REDAKCE] přijatelná díky jinému oboru. Toto studium sice dvakrát přerušil (nezvládl vždy jednu zkoušku a musel čekat na nový termín, aby mohl pokračovat), nicméně studium řádně zakončil v roce 2022 bakalářskou zkouškou. V témže roce, tj. pro školní rok 2022/2023, nastoupil na navazující magisterské studium. Syn [REDAKCE] se tedy řádně připravuje na výkon výdělečné činnosti a rozhodně si účelně neprotahuje bezstarostná studentská léta, jak tvrdí matka. Připustil, že jeho příjmy se lehce zvýšily za dobu od března 2022 do října 2022, je však nutno přihlídnout k tomu, že nezletilému přispíval také nad rámec výživného, a to nejen materiálně, ale také realizovaným osobním stykem. Od doby, kdy byl odkázán na podporu v nezaměstnanosti, se jeho příjmy zásadně snížily, následně v novém zaměstnání sice opět vzrostly, nicméně již nikoli na původně dosahovanou výši. Závěry okresního soudu v otázkách výživného tedy otec považoval za věcně správné. Při odvolacím jednání potvrdil, že se synem se stýká dle původního rozhodnutí od čtvrtka do neděle v lichém týdnu, styk v sudé čtvrtky nebyl realizován, s matkou ale komunikoval, snažil se s ní dohodnout. Se synem hovořil o tom, že by styk začínal již ve středu, syn s tím souhlasil. Pokud jde o samostatnou vedlejší činnost v oboru [REDAKCE], tato byla spíše jednorázová, dělal zejm. opravy, jeho výdaje spočívaly v nákupu nástrojů, např. soustruhu, různých součástek apod., byly vysoké, ve skutečnosti v podstatě odpovídaly paušálním výdajům. Moc se mu to nevyplácelo, v minulosti musel činnost i dotovat, více zakázek měl v době covidu, vyráběl pro firmu, nárazově. V předchozím zaměstnání pracoval cca [REDAKCE] let, naposledy na pozici [REDAKCE], bylo to náročné zaměstnání, často i o víkendech, konec roku 2022 byl pro hledání nového zaměstnání špatný, nakonec našel práci přes úřad práce, poté využil nabídku současného zaměstnavatele, do místa výkonu práce v [REDAKCE] dojíždí, jedna cesta v délce 35 km, polovinu nákladů mu pokrývá zaměstnavatel. Přítelkyně, s níž žije ve společné domácnosti má příjem cca [REDAKCE] Kč měsíčně, má dvě vyživovací povinnosti, jedno dítě má ve své péči a jedno ve střídavé péči. Dodal, že nezletilému přispívá nad rámec výživného, koupil mu pátku na tenis, přispěl mu na školu v přírodě, nakoupil vybavení k letnímu pobytu apod., je třeba rovněž přihlídnout k rozsahu styku. V závěru odvolacího jednání dal na zvážení úpravu styku s nezletilým tak, že by (s ohledem na kroužek syna ve středu) začínala až ve čtvrtek odpoledne a trvala do pondělního rána. Navrhl, aby byl napadený rozsudek potvrzen.

6. Opatrovník se z jednání odvolacího soudu omluvil a navrhl rozhodnutí okresního soudu potvrdit.

7. Odvolací soud doplnil dokazování a zjistil následující skutečnosti. Dle shodných vyjádření rodičů otec od rozhodnutí okresního soudu, tj. od července 2023, platil výživné 3 700 Kč, uhradil rovněž 600 Kč dle výroku IV napadeného rozsudku. Z potvrzení zaměstnavatele matky vyplývá, že průměrný čistý měsíční příjem matky ze závislé činnosti v období od prosince do září 2023 činil 38 904 Kč. Z potvrzení zaměstnavatele otce vyplývá, že otcův průměrný čistý měsíční příjem ze závislé činnosti v období od května do srpna 2023 činil 44 262 Kč. Z daňového přiznání otce za rok 2022 vyplývá, že příjmy otce za samostatné výdělečné činnosti v roce 2022 činily 512 540 Kč a výdaje 410 032 Kč, rozdíl mezi příjmy a výdaji činil 102 508 Kč. Z potvrzení o studiu [redacted], narozeného [redacted], vyplývá, že tento je v roce 2023/2024 studentem [redacted] navazujícího magisterského studia [redacted] univerzity v [redacted], Fakulta [redacted]. Z tabulky o průběhu studia a diplomu Bc. vyplývá, že [redacted] v roce 2022 ukončil bakalářské studium na jmenované univerzitě, v období od 24. 6. 2016 do 3. 3. 2017 byl studentem [redacted] od 4. 9. 2017 do 15. 6. 2022 (s přerušením v období od 3. 2. 2022 do 30. 4. 2022 a od 15. 9. 2021 do 4. 1. 2022) byl studentem bakalářského stupně studia na Fakultě [redacted] univerzity v [redacted], zde ve studiu od 5. 9. 2022 pokračuje v magisterském programu. Z otcem předložené emailové korespondence vyplývá, že otec si aktivně hledal zaměstnání již od října 2022, oslovoval potencionální zaměstnavatele, spolupracoval rovněž s Úřadem práce. Z emailové korespondence otce s matkou z dubna až května 2021 vyplývá, že otec komunikoval s matkou stran možné úpravy styku. Ze zdravotní zprávy otce vyplývá [redacted] zranění otce a poranění pravé nohy s trvalými následky. Fotodokumentace založená otcem na č. 1. 298 a 299 dokládá tvrzení otce o vybavení syna matkou ke styku s otcem na letní styk v roce 2023. Z výpisu z katastru nemovitostí vyplývá, že otec je spoluvlastníkem v rozsahu 1/2 chaty v obci [redacted]. Z potvrzení o provedené platbě odvolací soud zjistil, že otec 11. 4. 2023 zaplatil 2 000 Kč jako příspěvek na školu v přírodě.
8. Dle § 913 o. z. při určení rozsahu výživného jsou vedle odůvodněných potřeb a majetkových poměrů oprávněného rozhodné též schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Podle § 923 o. z. změní-li se poměry, může soud změnit dohodu a rozhodnutí o výživném pro nezletilé dítě, které nenabylo plně svéprávnosti.
9. Úkolem soudu v řízení o zvýšení (i snížení) výživného je srovnání poměrů v době předchozího rozhodování o výživném s poměry v řízení nově zjištěnými. Změna se může týkat jak poměrů oprávněné osoby, tak poměrů osoby povinné. Ve smyslu ustanovení § 915 o. z. životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů.
10. V souzené věci bylo naposledy o výživném pro nezl. [redacted] rozhodováno v květnu 2020, kdy byl nezletilý svěřen do péče matky a otcí bylo uloženo platit výživné 6 500 Kč měsíčně, současně byl upraven styk otce s nezletilým. Oba rodiče měli dvě vyživovací povinnosti, otec dosahoval čistého průměrného měsíčního příjmu ze zaměstnání cca 55 000 Kč, matka 25 200 Kč. Nezletilému bylo v době předchozího rozhodování [redacted] let, chodil do [redacted] třídy základní školy, nyní je nezletilému [redacted] let, chodí do [redacted] třídy, má zvýšené výdaje v souvislosti se zájmovou činností, jeho potřeby v čase, přirozené s věkem mírně vzrostly. Oba rodiče mají nadále dvě vyživovací povinnosti.
11. Odvolací soud shledal odvolání matky (zčásti) důvodným. Po doplnění dokazování uzavřel, že od doby poslední soudní úpravy došlo k podstatné změně poměrů na straně otce jako osoby výživnou povinné. Otec v období od 1. 3. 2022 (od kdy matka navrhovala zvýšení výživného) do 30. 4. 2023 dosahoval průměrného měsíčního výdělku 66 620 Kč (výdělek, resp. veškeré příjmy otce v celkové výši 932 690 Kč /tj. v průměru měsíčně 66 620 Kč/ za celé předmětné období 14 měsíců zahrnuje průměrný měsíční výdělek otce sestávající z příjmů otce ze zaměstnání u předchozího zaměstnavatele, vyplaceného odstupného, podpory vyplacené úřadem práce, mzdy ve společnosti [redacted] plus příjmů

ze samostatné výdělečné činnosti, které dle podaného daňového přiznání činily za 10 měsíců roku 2022 částku 102 508 Kč, tj. měsíčně v průměru 10 250 Kč). Od května 2023 otec nastoupil ke stávajícímu zaměstnavateli, jeho poměry se stabilizovaly a otec dosahuje průměrného výdělku cca 44 000 Kč měsíčně. Odvolací soud uzavřel, že v období od 1. 3. 2022 do 30. 4. 2023 došlo k podstatné změně poměrů na straně otce, jehož příjmy se v předmětném období (oproti době předcházejícího rozhodování soudu) objektivně zvýšily. Uvedené období odráží veškeré příjmy dosažené otcem za celé předmětné období (tj. včetně vyplaceného odstupného z důvodu ukončení pracovního poměru otce pro nadbytečnost, jakož i výdělku ze samostatné výdělečné činnosti otce v roce 2022) až do doby opětné stabilizace otcových poměrů, když takový postup dle odvolacího soudu odpovídá zájmům nezletilého i spravedlivému uspořádání poměrů účastníků. K odvolacím námitkám matky odvolací soud uvádí, že s ohledem na provedené a v odvolacím řízení doplněné dokazování uzavřel, že otcí nelze ztrátu zaměstnání, ani ukončení samostatné výdělečné činnosti přičítat k tíži. Důvody ukončení samostatné výdělečné činnosti otec logickým a hodnověrným způsobem odůvodnil a nelze dovodit, že by se ukončením této činnosti, která byla toliko vedlejší činností a zdrojem (spíše nárazového) příjmu otce, otec bezdůvodně vzdal příjmu, resp. že by vlastním zaviněním pozbyl bez jakéhokoli objektivního důvodu další příjem. Nelze dovodit, že by si otec po ukončení svého předchozího pracovního poměru pro nadbytečnost aktivně nehledal nové zaměstnání, z provedeného dokazování naopak vyplynulo, že otec se zaregistroval na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání (ukončení samostatné výdělečné činnosti bylo přitom podmínkou registrace na úřadu práce), s úřadem řádně spolupracoval a sám aktivně oslovoval potencionální zaměstnavatele. Pro úplnost odvolací soud dodává, že po otcí nelze spravedlivě požadovat, aby vedle řádného zaměstnání na plný úvazek vykonával ještě další výdělečnou činnost, resp. mu její ukončení (a následné neobnovení) nelze přičítat k tíži. Nárůst příjmů otce v předmětném období, tj. období od 1. 3. 2022 do 30. 4. 2023 (ve srovnání s dobou posledního soudního rozhodování) je třeba promítnout do zvýšení životní úrovně nejen otce, ale i nezl. ■■■■■, jehož odůvodněné potřeby od doby posledního rozhodování vzrostly. S přihlédnutím k výši příjmů otce a jeho majetkovým poměrům, jakož i odůvodněným potřebám nezl. ■■■■■ a skutkovým zjištěním uvedeným výše, při zohlednění dvou vyživovacích povinností otce a skutečnosti, že otec nezletilému přispíval nad rámec výživného a se synem se stýkal (byť styk nebyl realizován v sudé čtvrtky) dospěl odvolací soud k závěru, že návrh matky na zvýšení výživného od 1. 3. 2022 do 30. 4. 2023 byl důvodným, potřeby nezl. ■■■■■ s věkem i školní docházkou od doby posledního soudního rozhodování vzrostly a příjmy otce (v průměru 66 620 Kč měsíčně) zvýšení výživného odůvodňovaly. Jako odpovídající shledal odvolací soud v předmětném období výživné 7 500 Kč měsíčně. Odvolací soud neshledal důvodnou námitku matky, že otcí odpadla druhá vyživovací povinnost ke staršímu synovi ■■■■■. Z provedeného dokazování vyplynulo, že druhý syn otce ■■■■■ studuje, resp. v rozhodném období studoval na vysoké škole, a to v navazujícím magisterském programu, když předchozí bakalářské studium na téže fakultě řádně ukončil závěrečnou zkouškou a v témže roce nastoupil na navazující magisterské studium. Nelze tak dovodit, že by se soustavně a účelně nepřipravoval na výkon svého budoucího povolání, či si studium toliko neúčelně protahoval s cílem prodloužení bezstarostných studentských let, jak namítala matka. Skutečnost, že druhý syn otce na počátku svého vysokoškolského studia první rok studia nedokončil s tím, že si špatně zvolil obor, a následně nastoupil na jinou vysokou školu s jiným vysokoškolským zaměřením, kde ve studiu řádně pokračuje, zánik vyživovací povinnosti otce nezpůsobilo.

12. V období od 1. 5. 2023 lze již konstatovat, že se poměry otce stabilizovaly, otec nastoupil k jeho současnému zaměstnavateli, u něhož dosahuje průměrného měsíčního výdělku cca 44 000 Kč. Od doby předchozího soudního rozhodnutí tak došlo k poklesu měsíčních

příjmů otce o cca 11 000 Kč, a to z objektivních důvodů, které nelze otci přičítat k tíži. Při zohlednění uvedených příjmů otce a jeho majetkových poměrů, jakož i odůvodněných potřeb nezl. ■■■■■, dvou vyživovacích povinností otce a skutečnosti, že otec nezletilému přispívá nad rámec výživného a s přihlédnutím k soudem upravenému rozsahu styku otce s nezletilým dospěl odvolací soud k závěru, že návrh otce na snížení výživného od 1. 5. 2023 byl důvodným. Jinými slovy, snížení příjmů otce odůvodňuje snížení výživného, změněným majetkovým a výdělkovým poměrům otce odpovídá výživné 5 500 Kč měsíčně. Byť si je odvolací soud vědom, že potřeby nezletilého se v čase zvyšují a náklady na jeho výživu rostou, po přezkoumání rozsudku okresního soudu vč. jemu předcházejícímu řízení a po doplnění dokazování v odvolacím řízení dospěl k závěru, že od doby posledního soudního rozhodování nastala podstatná změna poměrů na straně otce (kterou lze spatřovat ve výrazném snížení jeho příjmů a kterou nelze přičítat k tíži otce) odůvodňující snížení výživného stanoveného předchozím rozsudkem soudu. K tomu odvolací soud dodává, že k poklesu příjmů by objektivně došlo i za situace, kdyby rodiče žili s nezletilým ve společné domácnosti. Pro úplnost odvolací soud dodává, že z provedeného dokazování je zřejmé, že od doby předchozího rozhodování došlo k významnému navýšení příjmů matky a je i na ní, aby se zvýšenou měrou než dosud podílela na výživě nezletilého.

13. Odvolací soud proto rozsudek okresního soudu ve výrocích I, III, IV a VI podle § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil a otci uložil platit pro nezl. ■■■■■ s účinností od 1. 3. 2022 do 30. 4. 2023 výživné 7 500 Kč měsíčně a s účinností od 1. 5. 2023 výživné 5 500 Kč měsíčně, vždy do každého 15. dne v měsíci k rukám matky. Dlužné výživné vzniklé jeho zvýšením za dobu od 1. 3. 2022 do 30. 4. 2023 ve výši 12 000 Kč (ve srovnání s předchozím soudním rozhodnutím byla navýšena vyživovací povinnost otce o 1 000 Kč měsíčně, za dobu 14 měsíců, tj. od 1. 3. 2022 do 30. 4. 2023, tak došlo k navýšení výživného o $14 \times 1\,000$ Kč, otec nad rámec výživného nezletilému přispěl v dubnu 2023 částkou 2 000 Kč na školu v přírodě, dlužné výživné vzniklé jeho zvýšením proto činí $12\,000 \text{ Kč} / (14\,000 - 2\,000)$), které odvolací soud otci s ohledem na výši dluhu uložil zaplatit k rukám matky v prodloužené lhůtě dvou měsíců od právní moci rozsudku. Tím byl změněn předchozí rozsudek okresního a krajského soudu ve výroku o výživném.
14. Pokud jde o styk otce s nezletilým, odvolací soud shledal rozsudek okresního soudu věcně správným. Otec hodnověrným a logickým způsobem vysvětlil důvody, pro které nerealizoval styk v sudé čtvrtky upravený předchozím soudním rozhodnutím, rovněž doložil, že se s matkou o úpravě styku snažil dohodnout. Okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku vysvětlil důvody, které jej vedly k prodloužení běžného styku nezletilého s otcem v liché kalendářní týdny o jeden den, vč. úpravy času předávání. Uvedenou úpravu shledal odvolací soud v zájmu nezletilého. Uvedená úprava běžného styku platí s výjimkou jarních, velikonočních, letních, podzimních a vánočních prázdnin, proti speciální úpravě prázdninového styku ostatně matka svým odvoláním nebrojila. Na závěrech odvolacího soudu stran úpravy běžného styku otce s nezletilým ničeho nemění ani vstřícný návrh otce, který otec (ač sám odvolání proti napadenému rozsudku nepodal) učinil v rámci odvolacího jednání, kdy navrhl (s ohledem na kroužek syna ve středu) možnost počátku styku až ve čtvrtek odpoledne s tím, že by trval do pondělního rána. Matka návrh otce nereflektovala s tím, že by se k němu musel vyjádřit nezletilý. Rodičům však ničeho nebrání se příp. dohodnout na úpravě styku odchylně, než bylo stanoveno rozhodnutím soudu, seznají-li, že taková úprava by byla pro nezletilého více vyhovující (příp. se mohou s návrhem na novou úpravu styku obrátit na soud). Úvahy matky o budoucí nerealizaci styku ze strany otce jsou v tuto chvíli čistě spekulativní, otec se s nezletilým stýká, oba projevují o styk zájem, nastavený styk nijak nekoliduje s pracovní dobou otce, kterému nadto příp. ničeho nebrání zajistit předání či převzetí nezletilého prostřednictvím třetí osoby. Na rodiče lze apelovat, aby se do budoucna v zájmu nezletilého vystříhali

jakýchkoli schválností v souvislosti s předáváním syna ke styku a zlepšili svou vzájemnou komunikaci. S ohledem na shora uvedené proto odvolací soud napadený rozsudek ve výroku V jako věcně správný potvrdil (§ 219 o. s. ř.).

15. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 23 z. ř. s., když okolnosti pro přiznání práva na náhradu nákladů řízení před okresním soudem, ani nákladů odvolacího řízení jedné ze stran v souzené věci zjištěny nebyly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Hradec Králové 31. října 2023

JUDr. Dana Mazáková v. r.
předsedkyně senátu